

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **P. N.**

t. č. Věznice Mírov, P. O. Box 1, Mírov 27, 789 53
zastoupený advokátkou Mgr. Pavlou Henzelovou,
sídlem Fibichova 1141/2, 779 00 Olomouc

proti

žalovanému

Krajský soud v Ostravě

sídlem Havlíčkovo nábř.. 1835/34, 728 81 Ostrava - Moravská

Ostrava

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 6. 1. 2021, doplněnou podáním ze dne 16. 6. 2021 se žalobce mj. domáhal, aby soud žalovanému uložil do patnácti dnů od právní moci

rozsudku vydat rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o informace, vyřizované žalovaným pod sp. zn. Si 1179/2020.

2. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný a následně i Ministerstvo spravedlnosti ignorovali část jeho žádosti o informace. Žalobce v žalobě uvedl, že ve své žádosti o informace požadoval po žalovaném informace o spisových značkách ukončených trestních řízení 1) proti panu V. H. Krajského soudu v Ostravě a 2) proti M. Š. u Krajského soudu v Ostravě, případně u pobočky v Olomouci. Žalovaný mu však odpověděl, že lustrací nebylo nalezeno u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci žádné trestní řízení. Takováto odpověď není však úplná. Žalobce totiž požadoval výsledky nejen za pobočku, ale za celý soud, včetně pobočky. Žalobce se dále domáhal určení nezákonnosti rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti č. j. MSP-702/2020-OSV-OSV/2 ze dne 7. 12. 2020, jímž byl ke stížnosti žalobce potvrzen postup žalovaného.
3. Usnesením podepsaného soudu č. j. 25 A 1/2021-35 ze dne 5. 8. 2021 byla vyloučena k samostatnému projednání žaloba proti nečinnosti žalovaného. Řízení o této žalobě bylo následně vedeno pod sp. zn. 25 A 178/2021.
4. Dne 8. 10. 2021 žalobce doplnil žalobu odkazem na judikát Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 3339/20 ze dne 1. 7. 2021, kdy zdůraznil, že povinné subjekty mají hledat způsoby maximálního vyhovění podané žádosti a nikoli důvody, jak jejímu vyhovění zabránit.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 1. 12. 2021 uvedl, že z doslovného znění žádosti jasně vyplývá, že žadatel požadoval informace vztahující se pouze k pobočce v Olomouci, kdy samotný Krajský soud v Ostravě ve své žádosti (bod 2) nezmiňuje. Žalovaný neměl žádný důvod žalobci nevyhovět, a to byl důvod, proč sám předložil Ministerstvu spravedlnosti seznam všech řízení u Krajského soudu v Ostravě. Spor je navíc již bezpředmětný, neboť sám žalobce uvedl, že informacemi o trestním řízení proti V. H. disponuje.
6. Žalovaný v replice ze dne 25. 1. 2022 uvedl, že je přesvědčen, že formuloval svou žádost tak, že z ní není zřejmé, že omezuje svou žádost jen na informace týkající se pobočky žalovaného. Pobočka Olomouc je zmíněna jen jako alternativa, proto je uvedena v závorce. Pokud měl žalovaný pochybnosti o rozsahu požadovaných informací, měl postupovat dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), tedy vyzvat žalobce k upřesnění žádosti.
7. Žalobce podáním ze dne 8. 2. 2022 poukázal opětovně na povinnost povinných subjektů o co nejširší výklad žádosti a přiložil jako příklad takovéto správné správní praxe sdělení Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. Si 264/2022.
8. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě podle ustanovení § 80 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), zhodnotil zjištěný skutkový stav ke dni svého rozhodování, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.
9. Z přiloženého správního spisu krajský soud zjistil, že podáním ze dne 23. 10. 2020 žalobce požádal žalovaného o poskytnutí informace „*pod jakou spisovou značkou byly vedeny trestní řízení proti panu V. H. a panu M. Š. (pobočka Olomouc)*“. Žalovaný přípisem ze dne 4. 11. 2020 žalobci sdělil, že „*lustrací výše zmíněných osob prostřednictvím interního systému Lotus Notes nebylo nalezeno u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci žádné trestní*

řízení“. Do spisu soud zařadil lustrace, kde byly zachyceny výsledky dotazu pro celý Krajský soud v Ostravě. Žalobce podal dne 11. 11. 2020 „odvolání“ (stížnost na postup žalovaného), kde uvedl: „*Mám důvod se domnívat, že tato poskytnutá informace není správná.*“ Ministerstvo spravedlnosti rozhodnutím č. j. MSP-702/2020-OSV-OSV/2 ze dne 7. 12. 2020 stížnost zamítlo a postup žalovaného potvrdilo. Samo Ministerstvo konstatovalo, že pochopilo žalobcovu žádost o informace jako žádost „*o poskytnutí spisových značek trestních řízení vedených u pobočky dotázaného soudu v Olomouci*“ a uvedlo, že žalobce své tvrzení o nesprávnosti poskytnuté informace nedoprovodil žádnou věcnou argumentací či důkazními návrhy.

10. Podle § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. Ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
11. Podstatou celého sporu je to, zda žalovaný správně vyložil žalobcovu žádost, resp. zda bylo možno po žalovaném spravedlivě požadovat, aby žádost o informace vyložil jiným způsobem či pojal pochybnost, zda je jasné, o čem žalobce žádá. Soud má za to, že nic z toho po žalovaném spravedlivě požadovat možno nebylo. Jestliže žalobce požadoval spisové značky trestních řízení dvou osob, přičemž uvedl do závorky „pobočka Olomouc“, usoudil krajský soud zcela logicky, že žádá o spisové značky řízení v Olomouci. Pokud by totiž žádal spisové značky za celý soud, nemusel by vůbec uvádět jeho organizační složku v závorce. Stejně jako žalovaný žádost pochopilo i Ministerstvo spravedlnosti. Navíc soud nepřehlédl, že žalobce se svým velice svérázným výkladem vlastního projevu vůle přichází až v žalobě; ve stížnosti k ministerstvu vůbec nenamítl, že by si žalovaný špatně vyložil jeho žádost, přestože již z odpovědi žalovaného ze dne 4. 11. 2020 jasně plyne, jak žalobcovu žádost pochopil. Z tohoto lze usuzovat, že se jedná jen o další z projevů svévolného sudičství, které bylo konstatováno i v některých jiných žalobcových sporech.
12. Soud uzavírá, že žalobcovu žádost byla zodpovězena v plném rozsahu a není zde žádný předmět řízení, o němž by bylo třeba rozhodovat.
13. Soud proto z výše uvedených důvodů žalobu dle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto (výrok II.) podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků řízení nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 10. března 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu